

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Magdalenæ magnus amor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. IV.

Magdalena magnus amor.

Sicut Eliae sacrificium. 3. Reg. 18. 34. 38. Igne cœlesti absumptum est, sed prius aquâ ter effusa; ita Magdalena cor igne cœlesti absumitur, cum dilexit multum; sed multis lacrymis prius effusis. Oforius f. 2. D. Pafs.

Tenui eum, nec dimittam. Cant. 3. 4. Non dimittam te, ait Magdalena; sicut mulier, quæ cucurrit ad Elisæum 4. Reg. 4. 30. apprehendit pedes ejus, dicens: *Vivit Dominus, & vivit anima tua, non dimittam te &c.* Quæsit per noctes, quia venit ad monumentum, eum adhuc tenebræ essent; quarit in lectulo, id est, sepulchro. Sed cur ait in lectulo meo? quia lectulus Christi etiam lectulus Magdalena erat; & eum eo sepulto sepulta erat spiritualiter. *Surgam, & circumibo.* Revertitur in Jerusalem ad discipulos. *Tulerunt Dominum meum &c.* Invenerunt me vigiles, Angeli. *Paululum eum pertransfem illos.* Tandem læta ait: *Inveni, quem diligit anima mea.* de Ponte hic. Exh. 13. §. 1.

Apparuit primò Mariæ Magdalena. Marci 16. 9. Sed quare primò Magdalena? quia ardentius diligebat: ut ostenderet, quod pro salvandis peccatoribus venerat in hunc mundum. Ut, sicut mulier fuerat nuntia nostræ perditionis; ita mulier similiter esset nuntia nostræ salutis. Et, ubi abundavit peccatum, abundare gratia monstraretur; & nulli de cœtero peccatori desperatiois locus relinqueretur. Hugo Card. hic.

Dilexit multum. Luc. 7. 47. *Duodecim porta margaritæ sunt.* Apoc. 21. 21. Nullò tormento transit margarita ad delicias: rore concipitur, conchâ excipitur, aurò innescitur. Non teritur, non aduritur, non extergitur. An non margarita charitas est? quæ, etiam citra flammam, & malleos, eniter. Ità Magdalena fulsit in domo Pharisæi: dilexit, & inter alabastra æquavit seras Isaiæ; compedes, & lapides, Jeremiæ. Ama, & si libet, epulare. Oliva l. 3. Strom. §. Dilexit. Jam sicut columba, quæ lacte est lota, resistebat ad pedes Jesu, juxta fluentia plenissima. Drogo Ost. de Sac. D. Pafs. 1.

Regressæ a monumento nuntiaverunt &c. Luc. 24. 9. Magdalenam autem aliis signanter præmittit, quia ipsa terentius aliis dilexit, & prior, ut traditur, ad monumentum venit; &, præ cæteris, diutius perseveravit. Et ad dandam fiduciam peccatoribus. S. Bonavent. hic.

Stabat foris plorans. Joan. 20. 11. Amor faciebat eam stare; & dolor coquebat eam plorare. Origen. hom. de Magd. Petrus, & Joannes, timuerunt, & ideo non steterunt. Maria autem non timebat: quia nihil sibi suspicabatur superesse, quod timere deberet. Perdidit enim Magistrum suum; quem ita singulariter diligebat, ut præter ipsum nihil posset diligere, nihil posset sperare. Perdidit vitam animæ suæ; & sibi jam melius esse arbitrabatur, mori, quam vivere. Oblita erat timere, oblita erat gaudere, oblita erat se ipsam; oblita erat denique omnia præter illum, quem diligebat super omnia. Id. ib.

Polyanth, Sacr. Tom. II.

Mulier, quid ploras. Joan. 20. 13. Et quem quæris? O desiderium animæ suæ! cur interrogas eam, quid ploras? & quem quæris? Ipsa paulo ante coram oculis suis cum magno dolore cordis sui viderat spem suam suspendi in ligno; & tu nunc dicis, *quid ploras?* vidit te expirantem spiritum suum, videlicet spiritum tuum; & tu dicis, *quid ploras?* Ipsa die tertiâ viderat manus tuas, quibus sapius benedicta fuerat; pedes tuos, quos deosculata fuerat, & quos lacrymis rigârat, in cruce clavis affigi; & tu dolor ejus nunc dicis, *quid ploras?* Id. ib.

Vidit Jesum stantem, & nesciebat, quia Jesus est. Joan. 20. 14. O pium, & delectabile pietatis spectaculum! qui quæritur, & desideratur; & occultat se, & manifestatur. Occultat se, ut ardentius requiratur, & requisitus cum gaudio invenitur; inventus cum sollicitudine teneatur; & tentus non dimittatur. Drogo Ost. de Sac. D. Pafs.

Et ego eum tollam. Joan. 20. 15. Charitas debili femina ingentes contulit vires. *Et ego eum tollam.* Quam Christus mulierem vocavit, post magnanimos ausus, Mariam nuncupat. Unde post illa verba, *ego eum tollam*, statim sequitur: *dicit ei Jesus, Maria v. 16.* Quæ pondus angelicis humeris formidandum portare audeat, merito vocatur Maria. Cum cupit esse Jesu bajula, fit Mariæ Matris nomine, & munere, æmula: illa Jesum portavit in utero; ista optat portare humerò. Arcônes in Sf. 2. Dif. c.

Quid est, bone Jesu! quod dicit ad te de te: *Et ego eum tollam?* Joseph timuit, & non fuit ausus tollere corpus tuum de cruce, nisi de nocte; & nisi hoc peteret à Pilato. Maria verò noctem non præsolatur, non Pilatum reveretur; sed audacter promittit dicens, *Et ego eum tollam.* O Maria! si corpus Jesu fortè positum est in atrio Principis Sacerdotum, in quo princeps Apostolorum calefaciebat se ad ignem; quid factura es? *Ego eum tollam.* Et si ancilla ostiaria interrogaverit te, quid factura es? *Ego eum tollam.* O ineffabilis mulieris amor! ô mirabilis mulieris audacia! ô mulier non mulier! Id. ib. Calx. Lem. *Ardet in undis.* Picinelli.

§. V.

S. Magdalene virtutes aliæ.

Eccæ mulier in civitate peccatrix. Luc. 7. Hanc mulierem inducit Matthæus 26. 7. super caput Christi effundentem unguentum; & ideo fortè noluit dicere peccatricem: nam peccatrix, secundum Lucam, supra Christi pedes effudit unguentum. Potest ergo non eadem esse, nè sibi contrarium Evangelistæ dixisse videntur. Potest etiam quæstio meriti, & temporis diversitate dissolvi; ut adhuc illa peccatrix sit, jam ista perfectior. S. Ambrosius l. 6. in Luc. hic. Quid memorem de sepultura officio, quod prævenit; de pedibus ascendens ad unctionem capitis. Drogo Ost. Docenos speculum pœnitentiæ, ut pedetentim in via virtutis progrediamur. De Castillo Illat. 3. Est fundit super caput mulier hoc unguentum. In sublime femina hæc subvecta est: quia à pedibus ascendit ad caput. Simon. Cals. l. 9. c. 34.

Ut cognovit, quod accubisset in domo Simonis. Luc. 7. 37. Cur Christum non invitavit ad pro-

A 2

priam